

Zilahi Józsefné

Lényeg: a találkozás

Örömmel fogadtuk a megtisztelő megbízást a szekció tartalmi munkájának megszervezésére. Hárman alkottunk egy munkacsoportot: Németh Istvánné gyakorló óvodai vezető óvónő, Fazekas Ildikó pszichológus és jómagam, Zilahi Józsefné főiskolai docens. Kollégáim először jártak Erdélyben, én sokadszor, régi ismerősként a tájon és az emberek között.

A felkérés az óvodavezetés korszerű problémáinak megbeszélésére vonatkozott. Miután főigazgató asszonyunk kérésére elvállaltam a csoport vezetését, a program megszerkesztését, megbeszéltük, hogy a rendelkezésre álló idő harminc százalékát fordítjuk előadásra, hetven százalékát pedig önépítő gyakorlatokra, beszélgetőkörökre, vitára, játéokra, éneklésre, egy kis kézimunkára. Hadd működjön együtt a fej, a szív, a kéz.

Tisztáztuk: mi dolgunk nekünk Csíkszeredában? Nem az, hogy a „budapesti félművelt stílusban” kioktassuk kolléganőinket. A lényeg: a találkozás. Megismerni egymás szakmai tapasztalatait. Hozni és vinni. Kapcsolatokat építeni. A fárasztó tanév és az élet mindennapi ezer baja között leülni egy asztal köré, beszélgetés közben testvériesen kettétörve a karéj kenyeret, megosztani a mellé hozott szalonnát és egy pohár jó bort.

Hiszen kenyerespajtások vagyunk a szakmában, és több mint ezer éve ismerjük egymást az anyanyelvű nagy családjában, a nemzeti történelem próbatételeiben. Azt gondoljuk, a találkozás sikerült.

Az egy hetet a helyiek részéről kitűnő szervezés jellemezte. Mindenre figyelő, hatalmas háttér munkát végző csapatba kerültünk. Köszönjük a mesebeli, nagyvonalú és rugalmas, mégis fontos szervezést Kedves Ildikónak és munkatársainak. Ők alapozták meg a szakmai együttlétek kiváló légkörét, az Akadémia vezetésével együtt ők adták meg azt a kollegiális, udvarias, segítőkész alaphangot, amire rá lehetett játszani az egész tanfolyam dallamát.

Jó volt, hogy a csoportban a nagy tapasztalatú vezetők mellett ott voltak a fiatalok, és néhány csoportvezető óvónő is. Így hozhatták a sok élő, színes gyakorlati példát, így tudtuk kiegészíteni egymás mondanivalóját. Beszéltünk az óvodában folyó anyanyelvi nevelésről, az óvodai kapcsolatok rendszeréről, munkaszervezési kérdésekről, a gyermekek és felnőttek együttműködésének formáiról, a gyermeki jogokról és szülői kötelességekről, a szabadságról és a védelmező korlátokról. Arról, hogy mit tehet a vezető óvónő azért, hogy a kicsik jó példát adó, szeretően irányító felnőtt szakemberek mellett gyarapodjanak. Hogyan kell egy jó óvodának védelmezni és táplálni a gyermekkor szellemét. Beszéltünk az akadályok leküzdésének lehetséges módozatairól. A pedagógus lelki egészségének ismérveiről, fenntartásáról. Az ellenérzés, értékelés módszereiről. Minőségről és profizmusról.

A résztvevők véleménye egybehangzott a mi tapasztalatunkkal. Egy nyelven beszéltünk, közös nyelv hazánk egyik barátságos, gyönyörű zugában.

A Bolyai Nyári Akadémia csíkszeredai háza egy hétig közös szakmai otthonunk volt.

Kenyerespajtások vagyunk a szakmában